

Čeprav imamo majhno zamudo, nam je le uspelo izdati letos že peto redno številko naše lista še pred prazniki.

Opravičujemo se, ker je izpadla redna rubrika Vprašujemo — odgovorite. Vprašanj namreč ni bilo. Ponovno apeliramo na vaše sodelovanje pri tej rubriki.

Zadnja, šesta številka bo v povečanem obsegu izšla pred novim letom.

L. XI.

Celje, 20. novembra 1972

St. 5

DELAVSKI SVET O INTEGRACIJI IN NOVI ORGANIZACIJI

Šesto zasedanje delavskega sveta v letošnjem letu je bilo doslej najpomembnejše in najbolj zanimivo. To je obljubljal že dnevni red, saj je za podjetje le malo tako pomembnih vprašanj, kot so vprašanja o novi organizaciji podjetja in o integraciji. »Maratonske« seje so se udeležili tudi: predstavnik delavskega sveta tovarne dokumentnega in kartonskega papirja Radeče, več delavcev iz proizvodnje in vodilno osebo podjetja.

Najprej so razpravljali o nameravani integraciji s papirnico v Radečah. Dušan ing. Jarh je kot predsednik komisije za integracijo podal kratko poročilo, v katerem je obrazložil obliko nameravane združitve. V bistvu gre pri tej le za združitev v okvirih skupnega vlaganja sredstev v razvoj preko skupne banke, ki bi jo ustanovili, interne izmenjave blaga, ki bi že v letu 1975 dosegla 7550 ton papirja, usklajevanja skupnega razvoja in podobnega.

V razpravi so opozorili na pomembnost integracijskih teženj, kjer gre zlasti za to, da podjetja postajajo večja in ekonomsko močnejša, kar omogoča lažje uveljavljanje in večji vpliv v družbi. Direktor Aera Miran ing. Mejak pa je v razpravi dejal:

»Ne več samo v svetu, tudi pri nas in še zlasti v Sloveniji je vse bolj opazna težnja po združevanju v večje in ekonomsko močnejše grupacije, težnja po združevanju bazične s predelovalno industrijo. Tudi mi se tem težnjam ne bomo mogli izogniti. Izbire ni več! Ze zaradi vse večjega pritiska domače in tuje konkurence moramo postati večji. Moramo razširiti obseg poslovanja! In zakaj bi šli v gradnjo lastne papirnice, ko imamo vendar »pred nosom« že postavljeno papirnico z veliko tradicijo, papirnico ki bi že po nekaj letih na novem stroju, za katerega bi tudi mi posodili del sredstev, bila sposobna proizvajati za nas vse vrste papirja. Sami veste kakšne težave imamo vsako leto z nabavljanjem papirja in ob predpostavki, da integracija uspe, bi se težave precej zmanjšale. Seveda bi še naprej lahko sodelovali z ostalimi papirnicami še zlasti s papirnico v Reki, od katere že sedaj dobivamo ogromne količine papirja, saj nas integracija pri tem ne bi zavrnila. Opozoriti vas moram tudi, da bi tako papirnica kot Aero še naprej ostali samostojni podjetji, s skupnim vod-

stvom in statusom temeljnih organizacij združenega dela. Obstajal bi centralni delavski svet, sestavljen iz enakega števila predstavnikov papirnice in Aera. Tu ne bi bilo preglasovanja, veljala bi le popolna enotnost.«

Po krajši razpravi se je delavski svet soglasno odločil, da naroči izdelavo integracijskega elaborata, ki bo bolj točno pokazal smotnost integracije z radeško papirnico. Med tem se je setal že tudi delavski svet v Radečah in razpravljal o istem problemu. Tudi tam so se soglasno odločili za naročitev izdelave integracijskega elaborata.

Povedati pa je treba, da smo s priporočili za integracijo že v velikem zaostanku in da se prav zaradi tega nameravamo v kratkem še bolj tesno povezati s papirnico v Reki. Le na ta

način si bomo lahko zagotovili zadostne količine papirja, saj naše potrebe po njem skokovito naraščajo. Za ilustracijo naj povemo le to, da bomo v letošnjem letu povečali nakup pri reški papirnici za 900 ton, da pa bo papirja še vedno premalo.

V nadaljevanju se je delavski svet razpravljalo o predlogu nove organizacije podjetja, sistemizaciji delovnih mest in izhodiščih za nagrajevanje. Predlog so dopolnili in popravili v skladu s pripombami, ki so jih podali zbori delovne skupnosti in razprave v kolektivu. Ker je sprememb precej, jih zaradi pomanjkanja prostora v Našem Aera ne bomo objavili. Našli pa bomo kako drugo pot in vas v kratkem z njimi seznanili. Povemo naj le to, da je po dolgotrajni razpravi delavski svet sklepal o novi organizaciji podjetja, sistemizaciji delovnih mest in izhodiščih za nagrajevanje in predlog potrdil. Posebne komisije sedaj že delajo na posameznih področjih uvajanja nove organizacije in obljublajo, da bodo v teh dneh že končale z delom.

Najpomembnejšega zasedanja delavskega sveta v letošnjem letu se je udeležil tudi predstavnik delavskega sveta tovarne dokumentarnega in kartonskega papirja Radeče (prvi z desne)

Marketing - prilagajanje potrošniku

V zadnjih nekaj letih so se pojavile številne spremembe, ki so vplivale tako na spremembo gospodarskega mehanizma, kot na sam značaj gospodarjenja pri nas in v svetu. Podjetja se vedno bolj usmerjajo na trg, to pa zahteva, da kar najbolje razumemo položaj in vlogo proizvajalca, ki v stalnem hotenju po napredku vedno bolj uporablja aktivno politiko do tržišča — politiko marketinga.

Ta nova usmerjenost zahteva od podjetij, da počasi začno sprejemati novo »poslovno filozofijo« oziroma koncepcijo marketinga, tako da postaja potrošnikov trg glavno žarišče njihove pozornosti.

Prav usmerjenost na potrošnikov trg in s tem na vse njegove potrebe in zahteve sili podjetja v bolj racionalno obnašanje na trgu, v odgovarjajočo organizacijo in prožno poslovno politiko, ki bo sposobna zadostiti vsem potrebam trga. Podjetju pa bo to uspelo le, če bo dosledno spoštovalo koncepcijo marketinga, ki zahteva, da je celotno delovanje usklajeno s tržnim povpraševanjem.

Ni potrebno posebej poudarjati, da bo podjetje, ki se je uspelo prilagoditi trgu potrošnikov uspešno realiziralo svojo proizvodnjo, ustvarjalo večji dohodek ter uresničevalo še vse druge cilje, ki iz tega izhajajo.

Prav to je imelo ob ustvarjanju prvih zametkov marketinga pred očmi

tudi naše podjetje. Naša proizvodnja je takšna, da je skoraj v celoti usmerjena k zelo širokemu krogu potrošnikov in zato je še kako potrebno vedeti, kako se ti potrošniki obnašajo danes in kako se bodo jutri.

Mnogi izenačujejo marketing z raziskavo trga, vendar je ta le zelo pomemben del marketinga, ki kot poslovna koncepcija obsega dejansko še vse ostale dejavnosti v podjetju.

Organizirati podjetje tako, da bo v celoti delovalo na principih marketinga pa ni stvar nekaj mesecev, morda ne niti nekaj let. Vendar nas razvoj v svetu in tudi že pri nas vsak dan sproti potrjuje v prepričanju, da se bodo v ostri konkurenčni borbi obdržala le tista podjetja, ki se bodo čim bolj prilagodila potrošnikom, podjetja ki bodo kar najbolj uporabila koncepcijo marketinga.

Zelimo, da bi bilo med njimi tudi naše podjetje.

Jure Toplak

DIREKTORJEVA BESEDA

Pismo predsednika Tita in Izvršnega komiteja ZKJ je postalo predmet široke razprave v jugoslovanski javnosti. Ne zavezuje le članov ZK ampak vse delovne ljudi naše domovine. Pismo daje poudarek tudi nekaterim vprašanjem s področja gospodarstva in se s tem torej konkretno nanaša na gospodarske naloge in obveze našega kolektiva. Res je, da smo v primerjavi z lanskim letom letos dosegli lepe uspehe, saj smo na primer pri praktično nespremenjenih cenah obdržali lanskoletno akumulacijo, vrednost proizvodnje pa presegli napram lanskemu letu za 20%. Vendar pa to ne more biti razlog za naše samozadovoljstvo, ampak moramo tudi mi temeljito pogledati, kako bi lahko še bolje poslovali in dosegli še boljše rezultate. Pismo tovariša Tita opozarja samoupravljalce v delovnih kolektivih, da se je potrebno še močneje orientirati na notranje sile ter opozarja, da je možno z boljšo organizacijo dela in delovno samodisciplino, kakor tudi z izboljšanjem odnosov do družbenih sredstev, doseči še boljše rezultate.

V zadnjem času smo na sestankih samoupravnih organov, sestankih ZK ter strokovnih razgovorih ugotavljali, da z reprodukcijskim materialom ne postopamo skrbno in varčno ter da prihaja pogostokrat zaradi slabega izdelka ali neodgovornega postopanja z reprodukcijskimi materiali do večjih škod. To povzroča dvakratno škodo: družbeno, ker se uničuje dragocen reprodukcijski material, za katerega je morala skupnost odstopiti tuja plačilna sredstva, ter finančno škodo za podjetje samo.

Kot rečeno nas pismo ne zavezuje samo v tem, da stvari ugotavljamo, ampak predvsem, da slabosti odpravimo. Ena od mnogih nalog, ki stoje pred nami je, kako popraviti odnos do družbenih sredstev v našem podjetju. Ob tem, ko ugotavljamo uspehe, ne smemo pozabiti na tista področja, kjer uspehov ni ali pa so neznatni. Neodgovorno ravnanje z družbenimi sredstvi je naša velika slabost. Zanj nosi krivdo vsak član kolektiva, vodilni in vodstveni kadri več, drugi manj, vendar pa vsak lahko v okviru svojih dolžnosti in še posebej samoupravnih pravic doprinese k izboljšanju stanja in ureditvi problema, ki je pereče odprt že skozi več let.

Miran ing. Mejak

Ribičič in Bulc v Aeru

V ponedeljek, 2. oktobra sta nas v našem podjetju obiskala dva ugledna gosta: Mitja Ribičič, član predsedstva SFRJ ter član predsedstva ZKJ in član predsedstva SFRJ Marko Bulc. Gosta so sprejeli v knjižnici obrata II, kjer so ju predstavniki našega podjetja seznanili z gospodarjenjem Aera in še posebej z razmahom samoupravljanja v našem podjetju. Gosta sta z zanimanjem spremljala poročila in čestokrat posegala v razgovor. Zlasti ju je zanimalo vprašanje licenc in lastne raz-

vojne službe, vprašanja tuje in domače konkurence in vprašanja o možnostih vlaganja tujega kapitala. Marko Bulc je povedal, da se bodo tudi stvari v zvezi z zamrznitvijo cen tistim našim proizvodom, za katere velja prost uvoz, kmalu uredile. Oba gosta sta podprla in pohvalila integracijske težnje v podjetju. »Vendar tu ne smemo postaviti alternative ali samoupravljanje ali integracija«, je poudaril Mitja Ribičič.

Po pogovoru s predstavniki našega podjetja sta si tovariša Mitja Ribičič in Marko Bulc ogledala nekaj oddelkov v obratu II in se zelo pohvalno izrazila o tehnologiji in kvaliteti naših proizvodov

V AERU TUDI STROJEGRADNJA

Le malo ljudi ve, da obstaja v Aeru tudi obrat strojegradnje. Pa je res. Obrat stoji v Šempetru in že več kot leto dni v njem nekaj kuhajo, brusijo, sestavljajo in pripravljajo. Le malo smo o tem obratu slišali doslej in s tem smo ljudem, ki so v njem zaposleni, prav gotovo delali krivico. Kajti več kot leto dni so pridno delali. Sedaj so prvi del svoje naloge opravili in to nadvse uspešno. Mali »lepotec«, ki ga vidite na fotografiji, je plod njihovega dela. Majhen na pogled, a z veliko zmogljivostjo je ta njihov stroj. Vse preizkuse so uspešno opravili in stroj morajo samo še prebarvati, pa bo nared za selitev v enega od naših obratov, kjer bodo z njim tiskali večbarvne samolepilne etikete.

Stroj, ki so ga izgotovili, je šele prvi iz serije dvajsetih, ki jih bodo tu izdelali za domači in tuji trg. Vseh del 11 zaposlenih v tem obratu ni moglo izvršiti. Pomagali so jim zunanji koooperanti, predvsem iz Krškega, EMA in IFE. Stroj je izdelan po licenci nemške družbe KIESS GERLACH, vendar je treba povedati, da so naši konstruktorji marsikaj spremenili, izpopolnili in prilagodili jugoslovanskim standardom. Povedali so mi, da je stroj vsaj toliko plod njihovega ustvarjalnega dela, kot plod licence. Če bo šel stroj dobro v prodajo, bodo po izgotovljeni seriji dvajsetih strojev načrte še spremenili in dodelali, novo nastali stroj pa bi prodajali kot plod lastnega dela, brez kakršne koli vezanosti na tuje licenčne partnerje.

Strojni obrat v Aeru se šele razvija in zato želijo, da bi se čim tesneje po-

vezal z novo nastalo službo razvoja, ki bi ob pravilnem vodenju in usmerjanju lahko prinesla obratu še večje uspehe in boljše rezultate.

Ko sem »strojnike« povprašal po njihovih načrtih, so mi takoj odgovorili, da se ne bodo ustavili ob doseženem. Ko bodo končali serijo teh 20 tiskarskih strojev, bodo pričeli z izdelavo previjalnih avtomatov za selotejpe, izpopolnjene pakirne linije, radi pa bi tudi predelali in izpopolnili stroje, ki

jih že imamo, pa ne služijo več dobro. Skratka dela in načrtov je dovolj. O svojem delu pa so nam dejali:

»Stroj, ki smo ga izdelali in ki je odlično prestal vse teste, pomeni šele začetek naše razvojne poti. Za nas je pomenil zaključni izpit za srednjo šolo, ki nam bo dal pogoje za vpis na višjo šolo, za razvoj lastne službe konstrukcije, za razvoj naše lastne strojegradnje.« Želimo vam še veliko delovnih uspehov in k doseženim čestitamo.

Nekaj misli k sedanjemu trenutku

Prebrali smo pismo, ki sta ga poslala tovariš Tito in Izvršni biro predsedstva ZK vsem komunistom v naši domovini. Izrekli smo nekaj pripomb in se razšli z obljubo, da bo odslej vse drugače — bolje. Toda tega »bolje« si nič kaj dobro ne znam predstavljati in onega »drugače« tudi ne. Ne zaradi tega, ker ju ne bi bilo, ampak zato, ker nismo nič kaj ogreti, nič kaj prav prizadevni na tem področju. Mnogo razpotij se je naenkrat pokazalo na tej naši začrtani poti k resnici, svobodi dela in samoodločanju delovnega človeka. Kaj je krivo, da je temu tako, vemo vsi. Mozaik drobnih, vsakodnevnih napak, malih samovolj, ki se počasi sprelevijo v velike. A vseeno. Bolj kot razmišljam o naši bodočnosti, bolj se mi zdi, da bo še vse prav. Le na pravem koncu je treba poprijeti in pričeti vzgajati samega sebe in sodelavce, jih navajati na principielnost, večjo delovnost in, hkrati, na večjo samozavest pri vprašanih samoodločanja. Vsi vemo, da je včasih v neposrednem proizvajalcu vkoreninjen nekak strah, ki ga še sam ne bi znal utemeljiti. Kadar opazimo kakšno nepravilnost, rajši molčimo, kakor pa se oglasimo in nanjo pokažemo. To se pojavlja povsod ne le pri nas. Govorili smo o preteklih dogodkih v kolek-

tivu in vsak je v sebi prišel do zaključka, da so nas pripeljali na pravo pot, pot, ki vodi k velikim delovnim uspehom. A kljub temu bo treba pogledati v naše vrste, če je tudi v njih vse lepo in prav. To pot ne bomo mogli mimo besed tovariša Tita, da komunisti, ki niso komunisti, nimajo kaj iskati v naši organizaciji. Večini komunistov pri nas sicer pasivnosti ne bi mogli očitati, lahko pa si očitamo premajhno idejno enotnost, kajti nelogično je, da v eni organizaciji prevladuje več stališč o nekem problemu.

Ugotovili smo, da smo večino nalog, ki nam jih zastavlja pismo, že opravili ob lanskim dogodkih. Toda večina še ni vse in ob preostalih bi se lahko zamislili in poprijeli za delo. Večina organizacijskih vprašanj bo rešila nova organizacija podjetja. Ostalo pa je še več vprašanj, ki so potrebna rešitve. Med njimi je tudi vprašanje odnosov med zaposlenimi, še zlasti med komunisti. S tem, da se naši pogledi na določene probleme razhajajo, opozarjamo samo na to, da so odnosi med nami slabi — površni. In ob koncu se mi misel ustavi ob besedah, ki jih danes tolikokrat izrekamo. »Naj ne bi bile samo besede, to pot morajo priti tudi dejanja.«

Dora Rovere

Tudi ta rubrika, ki jo začnemo v 5. številki, je novost. V njej bomo pozikovali razložiti celo vrsto izrazov, ki jih vsak dan srečujemo, pa si jih često ne znamo razložiti. Potrudili se bomo, da bomo našli kar najbolj raznovrstne in uporabne strokovne izraze, tujke itd.

AKUMULACIJA: je beseda, ki jo v poslovnem jeziku zelo pogosto srečujemo. Pomeni nabiranje, zbiranje, kopičenje. Je del celotnega dohodka podjetja, sestavljena iz raznih prispevkov, prometnega davka, dobička itd.

AMORTIZACIJA: tudi s to besedo se v proizvodnji mnogokrat srečamo. Beseda ima več pomenov. Naj jih naštejemo le nekaj:

1. postopno odplačevanje dolga do popolnega odplačila, 2. postopno odpisovanje vrednosti osnovnih sredstev zaradi njihove obrabljenosti; zbiranje denarja s prodajo izdelkov, da se potem, ko je stroj že izrabljen lahko iz teh sredstev nabavi nov stroj.

Poletje se je prevesilo v jesen in že diši po snegu. Skoraj vsi smo že izkoristili svoje dopuste in na letovanja nas vežejo le še spomini. Prav dopusti so tema naše današnje Male ankete. Štirim delavcem iz različni obratov smo postavili vprašanja o tem, kje so letovali, kako so bili zadovoljni z regresi, ki jih je za njihove dopuste prispevalo podjetje in kaj bi po njihovem mnenju podjetje še lahko storilo, da bi se delavci raje odločali za letovanja.

ROMAN ZUPANC je tiskar v obratu neskončnega tiska. Na zastavljena vprašanja nam je rad in hitro odgovoril:

»Letoval sem v Dubrovniku, kjer je res čudovito. Le cene... Hudo so zabeljene. Toda enkrat na leto si lahko privoščim malo več. Delitev regresov letos je bila pravilna in zadovoljen sem s tem, kar sem dobil. Drugo leto pa bo treba dati nekoliko več, saj bodo cene prav gotovo spet poskočile. Z denarjem, ki ga dobiš od podjetja, lahko letuješ kvečjemu v našem počitniškem domu. Kje drugje pa že ne gre več.«

Franc Košec

MARIJA GIACOMELLI je zaposlena v selo hali v Sempetru. Sprva je malo oklevala, potem pa se je le odločila in mi povedala nekaj besed o svojem letovanju.

»Na počitnicah sem bila v Biogradu, kjer ima svoj počitniški dom podjetje, v katerem je zaposlen moj mož. Sprva sva hotela iti na Lošinj, pa je za prostor bolj slabo kazalo in sva se raje odločila za Biograd. Z regresi pri nas je kar v redu in prav je, da dobijo tisti z nižjimi dohodki več kot tisti z višjimi. A še kakšen dinar več bi tudi prav prišel. Mislim, da je en sam počitniški dom na obali, pa še ta je majhen, premalo. Lošinj je lep in morda bi kazalo odkupiti tisto hišo poleg našega doma, za katero slišim, da je že dolgo naprodaj. S tem bi naš dom lepo razširili in več bi nas lahko letovalo v Lošinju.«

Marija Giacomelli

DANI PRISTOVŠEK je vodja obrata knjigotiska v Cetisu. Letos je letoval v našem počitniškem domu na Lošinju. Povedal pa nam je tole:

»Žalostno je, da je v našem počitniškem domu bilo vseskozi več tujih kot domačih gostov. Dom je tudi zelo majhen, še zlasti jedilnica, kjer moraš res dolgo čakati na prost sedež. Hrana letos je bila odlična, drugače pa je bilo s pijačo, ki je bila vsaj tako draga kot v ostalih gostinskih lokalih v Lošinju, če ne še dražja. Regresa je bilo toliko, da je zadoščal ravno za plačilo stroškov bivanja v počitniškem domu in še malo je ostalo za vožnjo. Drugo leto bi bilo treba primakniti zraven še kak dinar za otroke. Drugače je Lošinj lep in rad bom še šel tja. Še posebej, če bo podjetje res kupilo hišo, ki je poleg počitniškega doma in za katero slišim, da je že dolgo naprodaj.«

Dani Pristovšek

PREDSTAVLJAMO VAM

To pot vam predstavljamo poklic impregnatorja karbon papirja in seveda nekaj ljudi, ki to delo opravljajo. Oddelek impregnacije karbon papirja je v obratu II. na Ipavčevi. Razporejen je po več nadstropjih. Že ob vstopu v proizvodne prostore te pozdravi vročina in slab zrak, poln hlapov, ki dušijo. Sodobni in veliki impregnacijski stroji naravnost požirajo ogromne role papirja.

Slavko Skale: »Moje delo sicer ni težko, je pa zelo odgovorno. Težave nam povzročata edino velika vročina in hlapci.«

V enem od oddelkov za impregnacijo karbon papirja smo srečali **Slavka Skaleta**. O svojem delu nam je povedal, da ni težko, je pa zelo odgovorno. »Iz Reke dobimo v role zvit papir, na katerega potem pod zelo visoko temperaturo strojno nanašamo barvo. Pri nas je ventilacija še kar v redu, huje je v oddelku spodaj. O delovnih pogojih le toliko, da sem zadovoljen z njimi. Včasih me le razjezi slaba kvaliteta papirja, ki se zelo rad trga.«

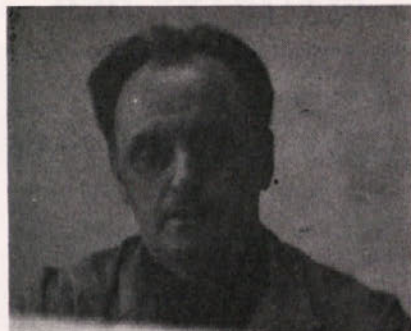

Boris Šinko: »Ne vem, kaj bi vam še povedal, sta vam že Slavko in Ivan vse. Edino to napiši, da smo najboljši delavci...«

Ivan Koštric je mlajši od Slavka. Ni mi pustil, da bi ga fotografiral. »Fotografija ni potrebna, besede me bodo

predstavile bolje,« je dejal. »Delam pri impregnaciji enkratnega karbon papirja. Pri tem delu je potrebna zvrhana mera natančnosti in neprestano preverjanje nanosa. Z delovnimi pogoji pa v našem oddelku nismo zadovoljni. Ze nekaj let nazaj zahtevamo boljšo ventilacijo, pa vedno ostane le pri obljubah. Saj pozimi še nekako gre. Poleti pa je res nevdržno. Domov se čisto vračam povsem izčrpan. Z boljšo ventilacijo, vsaj tako, kot jo imajo v oddelku, kjer je Slavko, bi se naša storilnost gotovo dvignila. Rad bi povedal tudi to, da se v oddelku impregnacije ne razumemo dovolj dobro. Preveč neenotni smo in čestokrat licemer- ni. Ko se o nečem dogovarjamo, so vsi za, ko pa potem res hočeš kaj storiti, te pustijo na cedilu in te imajo za norca. Mislim tudi, da so naši pomožni delavci premalo plačani. Res opravljajo manj odgovorno delo, zato pa toliko bolj težaško. Sicer pa je delo impregnatorja zelo zanimivo. Je nekoliko monotono, a tako je več ali manj z vsakim delom. Rad bi povedal le še to, da se čuti pri delavcih premalo sprememb po lanskim dogodkih in da zato vse bolj prevladuje mnenje, da je šlo v resnici le za stolčke. Vodstvo bi se moralo bolj približati neposrednemu proizvajalcu in ne ostajati na pozicijah prejšnjega vodstva.« Tako nam je povedal Ivan, pomagal tovarišu prevrniti in odvleči 360 kg težko rolo papirja in se vrnil nazaj k svojemu stroju, nazaj v vročino in škodljive hlape, k svojim sodelavcem — impregnatorjem karbon papirja.

OV OSEBNE VESTI

NIKO JANKOVIČ je v soboto, 14. oktobra praznoval svoj petdeseti življenjski praznik. Kar polovico svojega življenja je že zaposlen v Aeru in s svojim požrtvovalnim delom je za naš kolektiv naredil veliko dobrega in koristnega. Ob srečanju z Abrahamom mu želimo, da bi še dolgo ostal v naših vrstah in mu k visokemu jubileju iskreno čestitamo.

ODŠLA STA V POKOJ

12. oktobra se je od našega kolektiva poslovila **MARIJA PLETERSEK**, ki je po osemnajstih letih trdega in prizadevnega dela v Aeru odšla v zaslužni pokoj. Rodila se je 31. 8. 1928 na Visokem pri Ljubljani, bila je aktivna udeleženka NOB, po vojni se je preselila v Celje in se 1954 zaposlila pri nas. Delala je kot impregnator dvobarvnih pisalnih trakov. Bila je odlična delavka in dobra prijateljica. Večkrat je bila članica vseh samoupravnih organov in aktivna politična delavka. Za njeno delo in trud v podjetju iskrena hvala. Želimo ji še veliko mirnih in zdravih let.

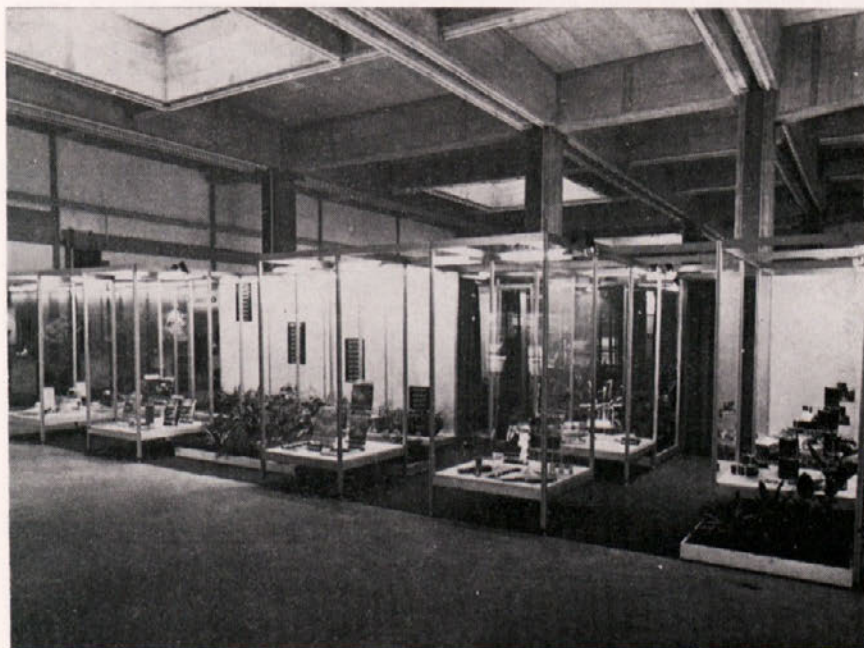
26. 9. je iz našega kolektiva odšel v pokoj **IVAN OZEBEK**, knjigotiskar in vodja oddelka knjigotiska. V celjski tiskarni se je zaposlil takoj po koncu vojne, 1956 je za dve leti odšel iz podjetja, 1958 pa se je spet vrnil in prizadevno delal vse do upokojitve. Tov. Ozebek je bil eden od stebrov cejskega grafičnega podjetja. Poleg dela je ogromno prispeval tudi k izobraževanju novih mladih kadrov. Skoraj vsi tiskarji v današnjem obratu na Trgu V. kongresa so šli skozi njegovo šolo. Petkrat je bil član delavskega sveta. Služil je kot primer discipliniranega in pridnega delavca. Tovariš Ivan, za vaš trud se vam najlepše zahvaljujemo.

ZAHVALA

Vsem, ki ste ob smrti moje mamice sočustvovali z mano in mi izrazili sožalje — iskrena hvala.

Marjana Steblovnik

RAZSTAVLJALI SMO V ZAGREBU

Sredi oktobra je bil v Zagrebu za nas izredno zanimiv sejem sredstev in opreme za pisarniško poslovanje, na katerem so razstavljale svetovno najbolj znana podjetja iz te branže: **KORES**, **PELIKAN**, **IBM** in druga. Med razstavljalci je bilo tudi naše podjetje in s ponosom lahko povemo, da je bil naš razstaveni prostor med najlepšimi. Obisk je bil izredno dober in poslovni uspeh bo po tem sejmu dosti boljši kot po jesenskem zagrebškem velesejmu široke potrošnje.

- Na fotografiji vidite del našega razstavnega prostora.

Matjažev ded

»Moj ded živi v hribih, kamor le redko zahajajo ljudje. V hiši, ki stoji med brajdami vsa stara in bela, živi sam. Vedno je bil čudak in nikoli ni pogrešal ljudi. Rad je bral in rad je imel svoj dom. Toda kljub svojemu samotarstvu se je vedno razveselil moga goba obiska. Vedno me je imel rad.«

Tako je zadnjič jel pripovedovati Matjaž, ko smo stari znanci sedeli v restavraciji in se pripravili o temi, ki je danes tako priljubljena — o trenjih med starejšo in mlajšo generacijo. Presenečena sem bila, da je Matjaž tako lepo in toplo govoril o svojem dedu. Niti niti mislila si nisem, da bi temu fantu, ki nima nikjer obstanka in ne prestando dirja iz knjižnice v gostilno, pa nazaj domov k svojim ploščam, utegnil biti kdo tako zelo ljub. Še z večjim zanimanjem sem prisluhnila njegovi zgodbi, saj se le redko zgodi, da je Matjaž tako razpoložen kot tokrat. Njegov besednjak razen kletvic in izrazov, ki ne preveč nežno zadevajo ženski spol, premore le še strokovne izraze iz fizike, ki mu pomeni vse. Omizje je utihnilo. Torej so bili poleg mene presenečeni tudi ostali. Napeto smo čakali nadaljevanja. Matjaža je nenadna tišina zmedla. Navajen je, da govorimo vsi hkrati in drug čez drugega, tako da navadno na koncu vemo le to, da nas boli glava. Aleš, specialist za filozofske poglede na svet, se je nasmehnil in prijateljsko dejal: »No, pripoveduj vendar naprej. Vsi bi radi slišali to zgodbo«. In Matjaževa zadrega je bila preč. Popraskal se je po grivi in nadaljeval:

»Moj ded je zelo moder, a tudi čudaški. Morda se mi zdi tak zato, ker je starejši, razlika v letih pa prinaša tudi različno v izkušeniosti. Sicer pa kaže, da so vsi modri ljudje nekoliko čudaški. Le redko zahajam k njemu. Navadno ga obiščem, kadar imam kake težave in potrebujem njegovega nasveta ali spodbude, ki ji je vedno primešana graja... Nazadnje sem bil pri njem, ko sem padel na izpitu iz atomske fizike. Bil sem besen kot ris. Čisto po neumnem sem doživel ta neuspeh in moral sem si nekako dati duška. Najprej sem mislil, da se bom napil. Potem sem se raje odločil, da obiščem deda. Kot vedno je tudi tokrat vedel, da je z mano nekaj narobe. Tega mu ni bilo težko uganiti. Ko me je vsega besnega zagledal, je namršil obrvi, kot to vedno dela, in počasi dejal: »Kaj bo dobrega Matjaž, vnuk moj?« (Z mano vedno govori tako. Matjaž, vnuk moj ali pa — dragi moj. To je verjetno prinesel iz Rusije, kjer je bil po prvi svetovni vojni v ujetništvu). In prišel sem z besedo na dan. Pazite, kajti sedaj pride tisto, o čemer se že celo uro pripravimo — trenje med generacijama. Medtem ko sem se dušil

in razburjal in prekel že vse kletvice, ki jih poznam, je ded samo čakal, molčal in me na nek čuden, posmehljiv način opazoval. Potem je čisto tiho rekel: »Matjaž, dravec, kaj misliš, kolikokrat boš še doživel podobne neuspehe? Veliko je stvari, ki odločajo o uspehih in neuspehih v življenju, a ene ne pozabi. Ta je delavnost. Delavnost daje nek rezultat — v tvojem primeru — znanje. Vendar mlad si še in tega verjetno ne razumeš tako kot jaz, ki sem že star. Kajti ti, dravec, si s svojo mladostjo še »prihodnost«, jaz pa sem le »preteklost«, ali morda delček »sedanjosti«. Pomembno zate je torej to, kako živiš, kaj delaš, misliš, čutiš, kajti v tej dobi te prav te stvari šele ustvarjajo. Gradijo te. In čeprav danes ne obstajajo več že preživeta moralna, družbena, estetska merila, se vzgajaš v njihovem duhu tako, kot želiš in hočeš sam. Prav zato so pred tabo odprte vse možnosti, vse sanje, upi in lepote življenja. Če boš znal prav živeti, seveda. Kajti če si mlad in zdrav človek, v kar sem globoko prepričan, si eden tistih, ki se raje žrtvujejo, kot okoriščajo; s tem pa si, pa naj se to še tako smešno sliši, izgrajuješ čut za dobro in pravično, ki ga moraš gojiti. Vsak neuspeh naj ti bo le točka, ob katerih se zamisliš in postojiš le zato, da potem lahko delaš še z večjo energijo in poletom. Zdrav človek ne prenese omahovanja.«

Matjaž je umolknil. V tišini se nam je nehote vsililo vprašanje, od kod neki tistemu starcu iz hribov tolika modrost. Saj ne, da bi ga podcenjevali, a niti mi, ki smo tako pogosto prepričani vase in svoje znanje, vsega tega ne bi mogli povedati tako lepo. In Matjaž, da je taka občutljiva duša, tega mu tudi ne bi bila prisodila. Nisem si mogla kaj in vprašala sem ga: »In ti, Matjaž? Tudi ti čutiš tako? Misliš, da je edino kar nas ločuje prepad časa in z njim znanja in izkušenj? Čutiš, da ima ded prav?« »Da!« je skoraj užaljeno dejal. Potem se je oglašil Aleš: »Vidiš, mi neprestano le kritiziramo, naredimo pa bore malo. Največkrat zato, ker nimamo možnosti za delo. Tvoj ded pa je tako lepo povedal, da starejši ne morejo bodočnosti dosti škodovati, ker so le del preteklosti. Mi smo tisti, ki ji lahko škodujemo! V tem je ves smisel. Zato starejši tako pritiskajo na nas zaradi obnašanja, glasbe in kaj vem česa še. Bojijo se, da bi slabo nadaljevali to, kar so oni začeli. A nimajo prav. Tudi mi se bomo znali boriti proti vsemu slabemu in neresničnemu, proti tistemu kar kvari resnico svobode. Kajti ta svobodna resnica je vredna mnogo tisočev življenj, mnogo utrujenih in zgaranih ljudi. Mi to dobro vemo in naše obnašanje danes s tem nima zveze. Tvoj ded je imel prav. Ni, da bi bili popustljivi z našimi napakami. Zaradi vseh žrtev, ki so bile in še bodo potrebne, pa čeprav tudi starejši sami mnogokrat žive v čisto drugačnem svetu od tistega, za katerega trdijo, da je edini pošten in dober in počno stvari, ki nikakor niso v skladu z njihovimi pogledi na svobodo in resnico.«

Molčim in se čudim. Je res to tisti Aleš, ki bere Sartra in zna govoriti o njem in nesmislu življenja tako zelo prepričljivo? Čudno! Srečujem ga, zdi se mi, da ga poznam, nenadoma pa spo-

znam, da mi ni znan. Ni takšen, za kakršnega sem ga imela. Vsa zmedena sem naenkrat. Potem se oglasi spet Matjaž: »No, naj povem do konca! Bilo me je sram. Sram zaradi vseh grobosti, kletvic, sram pred dedom. Ded pa je govoril dalje: »Vidiš, dragi moj, ti pa se razburjaš nad svojim profesorjem. Veliko grdega si o njem prerekel. Veš Matjaž, vnuk moj, to ni težko. Najpreprosteje je slabo govoriti o ljudeh. Napake, ki jih opazimo pri drugih so tako zelo očitne. Zelo pa se potrudimo in iščemo v ljudeh tisto pristno, dobro in lepo, ki biva v vsakem od nas. Tako zelo smo zaverovani vase in svojo popolnost, da preprosto ne moremo verjeti, da so ljudje, ki nas prekašajo. In tako vse lepo v njih preprosto prezremo. Veš, vsak človek, ki ga srečamo, nas v nečem prekaša in zato se lahko od vsakogar nekaj naučimo. Tako je rekel Moliere, če se še spomniš. In prav je imel!« Potem se ded o tem ni maral več pogovarjati. Sicer pa, saj je povedal vse, mar ne?«

Dora Rovere

BRANKO FALE je zelo razočaran nad poslovnimi prijatelji. Ko so bili na obisku tovariši iz FASSONA, je pohitel in si v pričakovanju, da bo tudi on sodeloval v pogovorih, kupil novo obleko. Pa so ga, reveža, ignorirali tako naši kot holandski tovariši. Nič hudega, Branko! Čez sedem let vse prav pride.

MARJAN ŠALEJ včasih tudi po dvakrat dnevno popravlja ARCOL kopirni stroj v obratu Cetis. Zanima nas, če mu gre tudi v zasebnem življenju vse tako slabo izpod rok.

EDO GASPARI je javno izjavil, da »njegov« splošni sektor skrbi že za toliko stvari, da se sploh ne bo poznalo, če kdo prevzame še delovno dolžnost referenta za seks. Ena skrb manj za komercialiste.

NIKO JANKOVIČ je izjavil, da je nova shema za vrednotenje delovnih mest izredno dobra. On jo bo koristno uporabil za ocenjevanje dela čebel in — TROTOV.

DORA ROVERE se še ni utegnla amorzirati, ker, po mnenju nekaterih, nima prave uporabne vrednosti.

Kdorkoli ne bi razumel kakšnih novih shem, naj za obrazložitev poprosi **ALOJZA ŠMIDA**, ki je baje pravi ekspert za te zadeve.

Predlagamo, da v investicijskem programu za prihodnje leto predvidijo tudi megafon, ki bi ga na sestankih lahko koristno uporabljali **MAKS BASTL**.

ČVEKAČ

Uspešna sezona nogometašev

Končala se je letošnja, za nas zelo uspešna nogometna sezona. Odigrali smo 18 tekem, od teh smo jih 13 rešili v svojo korist, dve smo igrali neodločeno, 3 pa smo izgubili.

V sindikalnem prvenstvu smo prvič zasedli prvo mesto (bivši Cetus je že bil prvak) in to prepričljivo, saj nismo izgubili niti ene tekme, razlika v golih pa je bila kar 54:7. Manj uspešni smo bili v prijateljskih tekmah, to pa je razumljivo, saj so bili nasprotniki močnejši. Kljub temu smo premagali člana nogometne podzveze Boč (6:5) in Opekarja (4:1), izgubili pa smo z moštvom Olimpa (3:2). Še posebej se lahko pohvalimo z neodločnim izidom, ki smo ga dosegli v tekmi s članom slovenske nogometne lige Kladivarjem.

Na športnih igrah grafikov smo nekoliko razočarali, vendar je razumljivo, da se v pogojih, kakršni so bili v Mariboru, ne pride daleč. V prvih treh tekmah, ki smo jih igrali kar zapovrstjo, smo premagali moštva Tomšičeve tiskarne, Dela in tiskarne PTT, v polfinalu pa smo izgubili z ekipo Mariborske tiskarne.

V zaključni tekmi letošnje sezone smo povabili v goste moštvo Mariborskega tiska, ki nam je dokazalo, da njihov uspeh v Mariboru ni bil naključen, ampak plod dela res kvalitetne ekipe. Srečanje smo izgubili s 4:1.

V spomladanskem delu smo imeli težave s prevelikim številom igralcev in pred vsako tekmo smo se le težko sporazumeli, kdo bo sedel na klopi za rezervne igralce. V jesenskem delu pa je bilo prav nasprotno. Igralcev nam

je za vsako tekmo manjkalo. V svoje vrste bomo morali dobiti še nekaj nogometašev, ki jih je v Aeri dovolj. Gotovo jih bomo »odkrili« spomladi, ko se bodo pričela tekmovanja v nogometu med oddelki.

V ekipi Aera so letos igrali: Krajnc Bojan, Krajnc Fric, Orešnik, Cencen,

Reberšak, Marcius Drago, Marcius Zvonko, Škedelj, Salej, Šeško, Priganica, Poznič, Novak, Kroflič, Žavski, Rakita, Bosina in Zuvanič. Vsem iskrene čestitke za uspehe in hvala za trud.

V malem nogometu smo za velikim

daleč zaostali. Tekmovali smo v drugi ligi in dobili le eno srečanje, tri izgubili in dve igrali neodločeno. Starejši člani so v malem nogometu začeli do-

bro in prvi srečanja rešili v svojo korist, potem pa so nekaj tekem izgubili brez borbe. Upamo, da bodo tudi starejši člani v prihodnjem letu zbrali 6 nogometašev in dosegli takšne uspehe, kot v prejšnjih letih. Kroflič Lojze

Za rekreacijo končno poskrbljeno

Vsak torek je v telovadnici nove posebne šole takole živahno. Od 19,30 do 22 se »rekreirajo« naši zaposleni

Že kaka dva meseca je vsak torek od 19,30 do 22. ure v telovadnici nove posebne šole za Glazijo izredno živahno. V njej se namreč zbirajo člani našega kolektiva in ob strokovnem vodstvu referenta za rekreacijo preživijo nekaj ur v zabavi in rekreaciji. Vsak teden se tako zbere kakih trideset ljudi. Nekaj jih uživa zlasti v igri košarke, drugi so bolj navdušeni za akrobacije na elastični mreži, tretji radi telovadijo ali igrajo namizni tenis, spet četrti so najbolj ogreti za odbojko ali nogomet. Naslednji dan marsikoga bolijo roke ali noge, vendar so bolečine že po nekajkratnem obisku rekreacije preč, saj se vsakomur, ki redno hodi nanjo, hitro krepi telo. To pa je tudi interes vsakega človeka. Zato ne oklevajte! Če se še niste odločili, storite to čim prej in pridite! Verjemite, da se izplača.

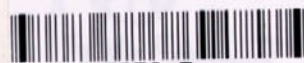
Posebej razveseljivo je to, da se rekreacije udeležujejo tako dekleta kot moški, tako starejši kot mlajši. Deklet je zaenkrat sicer še manj, a prepričani smo, da jih bo kmalu več. Takrat bo tudi lažje sestavljati ekipe za posamezne igre.

In še ena razveseljiva novica. V kratkem bomo lahko v urah, namenjenih rekreaciji tudi plavali. Na posebni šoli imajo namreč pokrit bazen z ogrevano vodo, ki ga bomo lahko prav kmalu pričeli uporabljati. Takrat pa nas bo na rekreacijo hodilo še več, kajne.

NAGRADNA križanka

Celje - skladišče
D-Per

452/1972

1119720353,5

COBISS •

		KARLOVAC	KLAVIR	GLAVNO MESTO ITALIJE (ROMA)	SODNIK	KISIK	LEPILO		
		APERITIV				BUDAU		LITER	SARAJEVO
		NAVK. O RASTLINH	DALMAT. Ž. IME					SLOVSKA REP. SLOVENIJA	
ORGA. TOPILO	CELJE	PIKARST. VZROD. PRŪGA				ČISTOŽA			
PRESE. LEMENJE				OSEBNI ZAHTEK	3 X 2 =	TOŠIP BROZ			AUTOMA. GAČIJA
DOŠIK	OSVEŽ. PIVAČA. ZAKAZNIK SNEG			KLAVIR	TUJ DVOGLASNIK	NABIJNE PODOBE			
OTOK V JADRANU		NIKOLA TESLA		HLOD		PRALNI PRAŠEK			
ŠPORT. ROKAČLO				TUJ. SELES. GLAS. INSTRUMENT		GRAD. PODJETJE			
						DELovNA ENOTA		IME. POKONET. REKLERJA	
	NEDNET		SEKTA			DOVTIP. AFRISKA ŽIVAL			
						BOR		OLIMP. IGRE	
§	NIKOLA PINAT		TOMOŠAV AVTO			IZCEDEK			PREDMET. OBRABNE. RINSKI. CESAR.
			TUJ. DVOGLASNIK	GRSKI ŽUNAK	LJUBAN. Ž. IME. NAČIJA	ZIVEC ZNAKKA TEVNOV.			
	LUJE Ž. IME							ŽUDAR	EDOV. N. IME.
								TONI	
								NAĐAV	
POVATNO OSEBNI VAIREK		ANTONIA OZNAKA RUDNAL	PEROVIČ			LODJE URH		REŠKA DOHANA. TELE	DARILLO. ARHEOLO. N. IME.
TALNA ODLOGA			IVAN IVIČIČ			HOMER. TEVA. PENITIV			
ALUMINIJ		IN TAKO DALJE				ŠANSNA STENA			
									SESTAV. L. 5.

NAGRADNI RAZPIS

Prič po dolgem času se je v Našem Aeru spet pojavila nagradna križanka. Upamo, da vam ne bo delala prevelikih preglavic in da se boste ob reševanju prijetno zabavali. Za rešitve pa razpisujemo tri nagrade:

1. 50 din
2. 30 din
3. 20 din

Rešitve pošljite referentu za informacije v splošni sektor najpozneje do 15. decembra. Izid žrebanja bo objavljen v zadnji letošnji številki Našega Aero. Veliko zabave in sreče pri reševanju.

Pridem v trgovino in prošim:
»Štiri kavne skodelice, primerne za pisarno.«
»Oprostite, v katerem podjetju ste zaposleni? Lažje bi vam svetovala nakup«, nadvse vljudno reče prodajalka.
»V Aeru«, odgovorim.
»Oh, potem bodo pa tili najboljši. Veste, iz vaše proizvodnje kupujejo delavke samo te vrste lončkov — in ponudila mi je 4 komade pollitriških lončkov. Da bi se ohranila tradicija Aerovk, sem jih že zaradi ugleda podjetja, kupila.

Naš Aero, glasilo Aera, kemične in grafična industrija, Celje. Izhaja šestkrat letno. Urejuje uredniški odbor: Sušterič ing. Andrej, predsednik, Debeljak Ciril, Randl Jože, Rovere Dora, Svab Grega, Stamejčič Branko in Gaspari Edo, odgovorni urednik. Tiskano v tiskarni Aero. Za tiskarno Drago Vračun.

OSREDNJA KNJ. CELJE